

UTFRÅGNINGAR I EUROPAPARLAMENTET
SVAR PÅ FRÅGOR TILL DEN NOMINERADE
KOMMISSIONSLEDAMOTEN

Margot Wallström

**(Kontakterna mellan institutionerna och kommunikations-
strategi)**

Del A – Allmänna frågor

I. Personligt och yrkesmässigt

1. *Vilka aspekter av dina personliga kvalifikationer och din yrkeserfarenhet anser du har varit särskilt relevanta för din nominering och din eventuella roll som kommissionsledamot?*

Först och främst har jag ett starkt engagemang för Europatanken, och jag har arbetat hårt för att försvara demokrati och öppenhet under den tid jag varit verksam.

Det är av största vikt att man talar *med* folk, inte bara *till* dem. Det väsentliga är att föra en dialog. Det är någonting som jag har försökt att få till stånd under hela min politiska karriär, och jag vill gärna tro att det har varit av betydelse när jag har föreslagits till denna post.

I fråga om min yrkeserfarenhet har jag lärt mig politikens villkor genom min bakgrund som riksdagsledamot och sedan som minister i den svenska regeringen (under sju års tid). Eftersom jag tidigare varit VD i ett regionalt TV-bolag och arbetat i ett medieföretag har jag också fått god förståelse för de praktiska kommunikationsvillkoren utanför det politiska området.

I det nya team som skall leda kommissionen måste vi utnyttja alla våra olika erfarenheter. Eftersom jag har varit ledamot av Europeiska kommissionen sedan 1999, har jag naturligtvis blivit väl medveten om de viktiga uppgifter som de olika EU-institutionerna har och om betydelsen av samarbetet mellan dessa.

II. Oberoende

2. *Hur skulle du beskriva din skyldighet att vara oberoende i ditt arbete, och hur avser du konkret att tillämpa denna princip?*

Eftersom jag har varit ledamot av kommissionen i fem år, är jag naturligtvis väl medveten om de rättsliga kraven i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Men kravet på att kommissionsledamöterna skall vara fullständigt oberoende när de utför sina uppgifter är inte bara ett rättsligt krav – det är en politisk nödvändighet. Vår uppgift är att utföra våra skyldigheter i gemenskapens allmänna intresse och att bygga vidare på Europaprojektet.

Jag har anslutit mig helt och fullt till dessa principer under de fem senaste åren. Jag har utfört mina skyldigheter som kommissionsledamot med öppenhet och haft nära kontakter och samrått med ett stort antal berörda parter. Genom att lyssna till så många röster som möjligt och beakta alla de intressen som står på spel tror jag att jag har lyckats göra en riktig avvägning och bevara mitt oberoende och min integritet. Jag kommer naturligtvis att fortsätta på denna väg om jag på nytt skulle få Europaparlamentets förtroende.

3. *Kan du detaljerat redovisa dina aktuella affärsmässiga, ekonomiska och politiska intressen och eventuella andra engagemang som kan kollidera med dina kommande arbetsuppgifter?*

Jag har inga affärsmässiga, ekonomiska eller politiska intressen som skulle kunna stå i konflikt med mina eventuella uppgifter som kommissionsledamot.

Jag är väl medveten om – och har helt och fullt anslutit mig till – uppförandekoden för kommissionens ledamöter. Jag har offentligt deklarerat mina ekonomiska intressen och tillgångar. Därvid har jag också informerat om min mans yrkesverksamhet. Jag tror att detta är av avgörande betydelse för att skapa fullständig öppenhet från institutionernas sida och för trovärdigheten hos de personer som har anförtrotts politiska uppdrag.

III. Europeiska unionens framtid

4. *Det är tydligt att innan fördraget om konstitutionen har ratificerats är kommissionen och dess ledamöter bundna av de existerande fördragen. Men när nu fördraget om konstitutionen har antagits, vilka åtgärder anser du att kommissionen redan nu kan vidta utan att vänta på den formella ratificeringen?*

Fördraget om konstitutionen är resultatet av en demokratisk process med ett brett deltagande: konventet för Europas framtid. För första gången har företrädare för Europaparlamentet och de nationella parlamenten arbetat tillsammans med företrädare för medlemsstaternas regeringar för att med brett deltagande förverkliga ett projekt för Europeiska unionen och ge den demokratiska och effektiva institutioner.

Under de kommande två åren kommer naturligtvis ratificeringen att stå i centrum. Det är de nationella regeringar som undertecknade konstitutionen som ansvarar för att denna process avslutas framgångsrikt. Samtidigt är kommissionen skyldig att informera allmänheten om alla aspekter av det europeiska integrationsarbetet. I det sammanhanget bör kommissionen också klart och objektivt informera medborgarna i Europa om vad konstitutionen innebär utan någon otillbörlig inblandning i de nationella debatterna.

I den utsträckning som konstitutionsfördraget kodifierar gällande praxis och principer som har brett stöd bör kommissionen fortsätta att tillämpa sådan praxis och förverkliga dessa principer. Det nya kapitlet om unionens demokratiska liv tar till exempel upp frågor som är av avgörande betydelse och där det också finns bred enighet om principerna: jämlikhet mellan EU-medborgarna, representativ demokrati och deltagandedemokrati, öppenhet och dialog. Jag är säker på att nya initiativ för att förverkliga dessa principer kommer att ge mycket positiva effekter på arbetet i det utvidgade EU. I det sammanhanget uppfattar jag mycket klart mitt mandat med dess inriktning på parlamentet och på samarbetet mellan institutionerna och med de nationella parlamenten, samt på information och kommunikation som ett uttryck för en vilja att omsätta konstitutionsfördragets anda i praktiken.

5. *Lissabonstrategin är en tioårsstrategi som ska göra EU till världens mest dynamiska, konkurrenskraftiga och hållbara ekonomi till år 2010. Lissabonstrategin vilar på tre pelare för hållbar utveckling: ekonomi, socialpolitik och miljö. Ditt mandat löper fram till just år 2010. Vad skulle du göra som kommissionsledamot för att snabba upp framstegen mot Lissabonmålen, och vilka anser du vara de högst prioriterade åtgärderna?*

Tidsmässigt har vi nu hunnit halvvägs med Lissabonagendan. Det står dock klart för mig att om vi inte får uppleva en uppseendeväckande ekonomisk uppgång under de närmaste fem åren kommer unionen inte att nå sitt strategiska mål under tiden fram till 2010.

Det är en fråga som kommissionen måste diskutera och ta kraftfull ställning till. Utan att föregripa resultatet av diskussionerna i kommissionen tror jag personligen att arbetet i Wim Koks grupp inför halvtidsöversynen 2005 kommer att hjälpa oss att förstå de brister som har inverkat negativt på processen och hur vi kan komma till rätta med dem. Kommissionen har utfört en ingående analys av hur Lissabonstrategin har fungerat under de senaste fyra åren, och man kan redan förutse några centrala frågor som måste behandlas vid halvtidsöversynen 2005.

Det är till exempel tydligt att det finns ett allvarligt problem med ansvarstagandet för målen och metoderna för Lissabonstrategin. En process för strukturreformer och modernisering av den art och omfattning som avsågs i Lissabon och Göteborg kräver stöd från vida kretsar i samhället och aktiv medverkan från alla berörda aktörer på EU-nivå och på nationell och lokal nivå.

På grund av mina kommande uppgifter på området för interinstitutionella relationer samt information och kommunikation känner jag ett särskilt ansvar för att bidra till att skapa ett bredare ansvarstagande för Lissabonstrategin. Lissabonmetoden måste bygga på ett öppnare beslutsfattande med ett vidare deltagande, och självfallet betraktar jag Europaparlamentet som en strategisk partner i detta avseende.

Bättre styrning är dock bara en del av lösningen. Vi behöver också en tydligare inriktning. Vi måste investera för framtiden i vetenskap och teknik, och vi måste investera i mänskliga resurser, dvs. i undervisning, utbildning och färdigheter. Vår välfärd är helt beroende av att vetenskap och teknik utvecklas i positiv riktning. Om inga – privata eller offentliga – investeringar görs på detta område blir det inte möjligt att skapa en ny dynamik i den europeiska ekonomin och den kommer inte att kunna utveckla sin fulla potential.

För att få ny fart på investeringarna är det av avgörande betydelse att skapa en positiv och trovärdig framtidsvision som kan påverka investerarnas beteende, stimulera entreprenörandan och skapa nya synergieffekter mellan den offentliga och den privata sektorn. Jag tror att Lissabonstrategin klart måste införlivas med de vidare politiska ramarna för en hållbar utveckling med ökad inriktning på synergieffekterna mellan dess tre pelare: ekonomi, socialpolitik och miljö.

Detta tänkande låg bakom handlingsplanen för miljöteknik (ETAP) som var ett av de mest framåtsyftande förslagen under mitt mandat som kommissionsledamot med ansvar för miljön. Den skapar en positiv vision av en hållbar ekonomi och visar på en omfattande uppsättning redskap och instrument för att förverkliga denna vision (finansiering av forskning, teknikplattformar, ekonomisk-politiska instrument, bl.a. på områdena för beskattning och offentlig upphandling, åtgärder baserade på frivillighet osv.).

Jag skulle vilja sammanfatta mina viktigaste önskemål när det gäller Lissabonstrategin på följande sätt: Lyft fram en positiv vision för Europeiska unionen med ekonomiskt välstånd, social sammanhållning och miljömässig hållbarhet som inbördes stödjande mål. Bygg upp ett brett ansvarstagande för denna vision genom att mobilisera alla berörda aktörer på EU-nivå och på nationell och lokal nivå. Erbjud en omfattande uppsättning konkreta instrument för att få fart på investeringarna i vetenskap, teknik och – först och främst – i mänskliga resurser.

6. Hur avser du att förbättra kommissionens image gentemot allmänheten?

En Eurobarometerundersökning som lades fram nyligen visade att även om cirka 80 % av EU-medborgarna känner till kommissionen har mindre än hälften förtroende för den. Ännu mer oroande är det att tendensen är nedåtgående – men tendenser är inte något ödesbestämt. Självklart måste någonting göras, men vi kan inte helt enkelt skapa förtroende, vi måste göra oss förtjänta av det. I det sammanhanget kommer vi att behöva ompröva vår kommunikationsstrategi.

Vi vet att ett viktigt problem för kommissionens image hänger samman med uppfattningen att det finns ett demokratiskt underskott. För att få en ändring till stånd måste vi angripa själva orsakerna till denna uppfattning. För min egen del kommer jag att försöka säkerställa öppenhet och underlätta en konstruktiv dialog mellan kommissionen, andra europeiska och nationella institutioner, olika aktörer och naturligtvis allmänheten. Det är bara så, genom öppenhet och dialog, som kommissionens image hos allmänheten kan förbättras. Inget enskilt organ kan sälja eller marknadsföra Europatanken på egen hand.

För att lyckas måste kommissionen börja tala tydligt med en röst men på många olika språk. Den måste med andra ord ge sig in i en konstruktiv dialog med medborgarna som tar hänsyn till nationella och regionala frågor och intressen. Vi bör se det som vår uppgift att organisera

tillfällen till dialog, t ex genom att tillhandahålla mötesplatser. På det området tror jag att kommissionens representationer i medlemsstaterna kommer att ha en uppgift att fylla.

Som kommissionsledamot är man i många fall Europeiska unionens ansikte utåt. Därför måste kommissionsledamöterna så mycket som möjligt finnas på plats i den nationella debatten i deras ursprungsländer när det gäller deras ansvarsområden och tillföra ett Europaperspektiv som mervärde.

Men detta är inte bara kommissionens sak. Ett delat ansvar för EU:s beslutsfattande och för genomförandet av politiken innebär att kommissionen, Europaparlamentet och rådet har ett gemensamt ansvar för att föra ut denna politik och dessa beslut till allmänheten. Detta kräver att relationerna och samordningen mellan institutionerna stärks.

IV. Demokratisk redovisningsskyldighet gentemot Europaparlamentet

7. Hur ser du på din redovisningsskyldighet gentemot Europaparlamentet?

Rent personligt skulle jag vilja understryka att jag anser det som ett privilegium att bli ombedd att under min andra period som ledamot av Europeiska kommissionen få kontakterna med Europaparlamentet inom mitt ansvarsområde. Jag valdes första gången till den svenska riksdagen 1979 och mitt eget arbete som parlamentariker har gett mig ovärderliga politiska erfarenheter som har bidragit till att forma min syn på den demokratiska processen. Jag avser att satsa personligt på att bygga upp goda kontakter med Europaparlamentet.

Det är av högsta politiska vikt att Europaparlamentet, den enda direktvalda Europainstitutionen, utövar tillsyn över kommissionsledamöterna och kommissionen som helhet. Detta är av väsentlig betydelse för att förbättra Europeiska unionens demokratiska struktur. Det står dessutom klart för mig att Europeiska kommissionen och parlamentet bör vara naturliga allierade i arbetet med att föra Europaagendan framåt. Det är en övertygelse som har vuxit fram hos mig genom mina erfarenheter som kommissionsledamot med ansvar för miljön.

Som kommissionsledamot kommer jag att verka för att jag själv och mina kollegor fullt ut skall respektera och fullgöra de åtaganden som kommissionen redan har gjort enligt det ramavtal mellan våra båda institutioner som undertecknades i juli 2000. José Barroso har redan genom sitt anförande inför parlamentet bundit sig för ett ”partnerskap med parlamentet”. Jag ser fram emot att arbeta tillsammans med kommissionens ordförande, mina kollegor och Europaparlamentet för att säkerställa att detta partnerskap ger resultat.

a. Från rent politisk synpunkt: anser du att om en utfrågning leder till ett negativt resultat så bör den föreslagne kommissionsledamoten dra tillbaka sin kandidatur?

Utfrågningarna är ett centralt inslag i de förfaranden som parlamentet har inrättat inom ramen för godkännandeprocessen. Under min femårsperiod som kommissionsledamot med ansvar

för miljön hade jag hela tiden för ögonen det som framkom under utfrågningen 1999 och höll fast vid de prioriteringar jag fastställde vid den tidpunkten. Utfrågningarna är ett centralt inslag i förtroendekapandet mellan parlamentet och alltså ett viktigt politiskt förfarande som jag fäster särskild vikt vid. Hela detta förfarande stärker den nya kommissionens demokratiska berättigande.

José Barroso har redan försäkrat parlamentet att han inte skulle tveka att begära att en kommissionsledamot avgår om han eller hon klart visade sig inte hålla måttet eller inte lyckades uppfylla sina förpliktelser enligt fördraget. På samma sätt är det i sista hand kommissionens ordförande som har ansvaret för att dra lämpliga slutsatser om en utfrågning skulle ge ett negativt resultat.

b. I vilken utsträckning anser du dig ansvarig för svar från dina tjänstemän på frågor från utskottet för framställningar eller andra ansvariga utskott? I vilken utsträckning anser du dig ansvarig för att förklara eller motivera kommissionens tidigare agerande, eller brist på agerande?

Av ramavtalet mellan våra institutioner framgår det klart att samtidigt som kommissionen arbetar enligt kollegialitetsprincipen skall varje kommissionsledamot ha det politiska ansvaret för åtgärder på det område som han eller hon ansvarar för. Till stöd för oss i denna uppgift finns det i uppförandekoden för kommissionsledamöterna klara regler som anger i vilken utsträckning en kommissionsledamot är ansvarig inför kommissionärskollegiet för sina åtgärder och för åtgärder som vidtagits av de avdelningar som är underställda henne eller honom. Generaldirektören har i sin tur ett klart förvaltningsansvar för sitt generaldirektorat i enlighet med behörighetsfördelningen. För mig personligen har min erfarenhet som såväl minister i den svenska regeringen som ledamot av Europeiska kommissionen fått mig att inse vikten av att ta på sig det övergripande politiska ansvaret.

Vad gäller kommissionens tidigare agerande så var jag ledamot i Romano Prodis kommission. När kommissionsledamöterna tillträder kommer alla att informeras fullständigt om verksamheten på de avdelningar som de ansvarar för. Om det under denna informationsprocess framkommer att det finns behov av åtgärder, kan naturligtvis det nya kommissionärskollegiet snabbt behandla förslag till sådana. I vilket fall som helst bör alla kommissionsledamöter se till att skapa öppenhet och ett fungerande informationsflöde till parlamentet om eventuella väsentliga ändringar eller anpassningar som har bedömts vara viktiga för att komma till rätta med tidigare brister.

c. Hur uppfattar du begreppet politiskt ansvar gentemot parlamentet för ditt (dina) generaldirektorats aktiviteter?

Jag vill än en gång framhålla att det av ramavtalet mellan våra institutioner klart framgår att samtidigt som kommissionen arbetar enligt kollegialitetsprincipen skall varje kommissionsledamot ha det politiska ansvaret för åtgärder på det område som han eller hon ansvarar för. Erfarenheten har lärt mig att relationerna mellan en kommissionsledamot, ledamotens kansli och tjänsteavdelningarna måste bygga på några centrala principer. Det gäller bland annat öppenhet, lojalitet, förtroende och iakttagande av en lämplig fördelning av

befogenheterna. Under den förra kommissionens mandat förstärkte vi gradvis skyldigheten för generaldirektörerna och tjänsteavdelningarna att hålla kommissionsledamöterna fullständigt informerade. Jag tror att kommissionsledamöternas politiska ansvar för sina tjänsteavdelningars verksamheter har förtydligats till följd av detta.

Andra delen

Vilka åtgärder ämnar du vidta för att tillse att ditt (dina) generaldirektorat är välskött(a)?

Prodikommisionens administrativa reformer har berett vägen för en genomgripande modernisering och förstärkning av kommissionens ledningssystem. Bland annat har ett klart system för de interna kontroll- och revisionsförfarandena införts, vilket bidrar till att förhindra problem i administration och ledning och gör det lättare att tidigt upptäcka sådana problem.

En av den nya kommissionens viktigaste prioriteringar måste enligt min mening fortfarande vara att fullständigt genomföra, och när så krävs finjustera, den administrativa reformen. Därför kommer något av det första jag gör tillsammans med min generaldirektör att bli att skaffa mig en övergripande uppfattning om hur långt man har kommit i genomförandet av reformen och att säkerställa att eventuella problem åtgärdas på lämpligt sätt.

Mer specifikt kommer jag att fortsätta med den inriktning som jag följde under mitt mandat som miljökommissionär. Jag ser den mänskliga dimensionen som nyckeln till en organisations framgång. Jag kommer att försöka att tidigt skaffa mig en övergripande bild av verksamhetsområdena och arbetsformerna på mina tjänsteavdelningar. Jag kommer att sträva efter att etablera relationer med ledningen som präglas av lojalitet och ömsesidigt förtroende. Jag kommer att besöka personalen på deras egna arbetsplatser, något som alltid har visat sig ytterst instruktivt och motiverande. Jag kommer att försöka se till att personalen lätt kan ta kontakt med mig och mitt kansli. Jag kommer att ha ofta återkommande sammanträden med generaldirektören och direktörerna. Jag kommer att främja öppenhet och insyn i relationerna mellan ledning och personal. Jag kommer att begära regelbundna administrativa och ekonomiska rapporter och tidiga varningar om eventuella problem. Jag kommer att främja ett omfattande utnyttjande av intern och extern revision, och jag kommer att kräva ett nära och lojalt samarbete med revisionsrätten. Slutligen kommer jag i alla dessa sammanhang att fortsätta att arbeta aktivt för att främja jämställdhet och mångfald.

Jag bör tillägga att mina kommande ansvarsområden kommer att lägga en ny dimension till mina relationer till tjänsteavdelningarna, eftersom jag också kommer att vara ansvarig för kommissionens representationer i medlemsstaterna. Jag är övertygad om att våra kontor i medlemsstaterna har en uppgift att fylla i en union som vill komma närmare sina medborgare. Jag avser att mycket snart ingående se över hur vi bäst kan utnyttja våra representationer.

8. Hur viktigt anser du det är att implementera samarbetet mellan institutionerna (kommissionen-parlamentet), särskilt med de relevanta parlamentsutskotten i ditt kompetensområde? Vad innebär öppenhet för dig i denna nya situation, när det gäller lagstiftningsförfarandet mellan

Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och i allmänhet när det gäller relationerna mellan institutionerna?

Första delen (betydelsen av samarbete mellan institutionerna)

Ett effektivt samarbete mellan institutionerna är av högsta vikt. Det är helt enkelt oundgängligt om man skall kunna säkerställa att EU:s institutionssystem fungerar, att dess beslutsprocess är effektiv och lagenlig och att principerna för god förvaltningssed genomförs.

Ett sådant samarbete måste givetvis bygga på överenskomna regler, öppenhet, ömsesidigt förtroende och kontinuitet i dialogen och informationsutbytet.

Som miljökommissionär försökte jag verka för ett sådant samarbete. Jag kommer naturligtvis att fortsätta med detta om jag godkänns av parlamentet, särskilt genom att fullt ut genomföra och tillämpa bestämmelserna i ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen och det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning.

Andra delen (samarbete med parlamentsutskotten):

Jag vill hänvisa till vad jag faktiskt utträttat under de senaste fem åren. I somras lade jag fram en sammanfattning av vad som hade åstadkommit under mitt mandat som miljökommissionär. I den utgick jag från de prioriteringar som jag hade angett under utfrågningen inför parlamentet 1999. Vid utfrågningen i Europaparlamentet i september det året ställde utskottsledamöterna bland annat frågor till mig om ett sjätte miljöhandlingsprogram. Två år senare lades programmet fram och också strategin för en hållbar utveckling. Det är ett exempel på hur jag beaktat de åsikter som framförts av det utskott som jag har arbetat mest nära med och hur jag har sett dessa utfrågningar som ett viktigt första tillfälle för att upprätta goda arbetsrelationer.

Enligt min åsikt har dessa relationer varit framgångsrika. Europaparlamentet har också varit en god bundsförvant som ofta har ställt upp för miljön när medlemsstaterna har varit tveksamma eller till och med negativa.

Som kommissionsledamot har jag inte sparat på mina ansträngningar att vara tillgänglig för utskottsledamöterna, att närvara vid utskottssammanträdena – inte bara på utskottets initiativ utan också på mitt eget –, att se till att det finns direkta kontaktvägar mellan Europaparlamentarikerna, mig själv och min personal, lyssna uppmärksamt på parlamentarikernas synpunkter och lämna snabb och tydlig information. Jag avser självfallet att fortsätta på samma sätt.

Tredje delen (öppenhet):

Jag tror att öppenhet är en grundläggande förutsättning för demokrati. Den gör det möjligt för medborgarna att delta närmare i beslutsfattandet. Den ger förvaltningen större legitimitet och ger medborgarna större möjlighet att övervaka dess verksamhet, och den bidrar till ökad effektivitet och bättre förvaltning. Den är också grundbulten för ett sunt interinstitutionellt samarbete.

Redan från första början av mitt tidigare mandat betonade jag betydelsen av öppenhet och information. Kommissionen har en ledande roll när det gäller att öka denna öppenhet och denna tillgång till information inom EU-institutionerna. Jag har försökt se till att idéer och förslag inom kommissionen offentliggörs snarast möjligt. Därigenom kan man samråda med aktörerna i ett tidigt skede, vilket har bidragit till att öka kvaliteten på den förda politiken och på lagstiftningen.

Under de närmast föregående åren har framsteg gjorts i riktning mot en större öppenhet, såväl gentemot allmänheten som mellan institutionerna själva, till exempel i fråga om allmänhetens tillgång till handlingar. Ett exempel på detta är Århuskonventionen. Den stärker medborgarnas rättigheter när det gäller miljön på tre viktiga områden: för det första tillgången till miljöinformation, för det andra rätten att delta i utarbetandet av miljöplaner och –program och för det tredje tillträdet till domstolsprövning i miljöfrågor. Jag har lagt fram lagstiftningsförslag både för medlemsstaterna och för gemenskapsinstitutionerna på alla dessa tre områden.

V. Ett integrerat jämställdhetsperspektiv

9. Första delen

Vilka konkreta åtgärder anser du nödvändiga för att tillse att ett integrerat jämställdhetsperspektiv genomförs i ditt politikområde?

Mitt åtagande sedan lång tid tillbaka för jämställdhet mellan könen är väl känt, och jag ser mina nya ansvarsområden inom informations- och kommunikationssektorn som ett stort tillfälle för mig att på nytt ge uttryck för detta åtagande. Främjandet av jämställdhet gäller i stor utsträckning en förändring av inrotade övertygelser och attityder. Jag ser jämställdheten som en grundläggande demokratifråga som går utöver frågor om samhällsklass, religion och kultur. Samhällen, institutioner eller organisationer där kvinnorna inte är företrädare i skäligen utsträckning lider först och främst av ett demokratiskt underskott. Jag tror att vi borde utveckla en automatisk reflex att känna att grundläggande demokratiska värden står på spel när vi ställs inför exempel på könsdiskriminering.

Principerna om jämställdhet och ett integrerat jämställdhetsperspektiv ingår i fördraget och har legat bakom utvecklingen av många åtgärder och processer på gemenskapsnivå. EU-institutionerna och medlemsstaterna är juridiskt skyldiga att lägga ett jämställdhetsperspektiv på alla politikområden och på alla stadier i beslutsfattandet. Men om vi ser på de faktiska förhållandena är det svårt att undvika att dra slutsatsen att utvecklingen mot jämställdhet mellan könen går för långsamt och avståndet ofta är alltför långt mellan ord och gärningar. Alla är redo att ställa sig bakom principen, men det kommer inte alltid till uttryck i faktisk handling. I Europa är kvinnorna fortfarande i genomsnitt drastiskt underrepresenterade när det gäller ledande positioner inom institutioner och i företagssektorn.

Att öka medvetenheten om jämställdhetsfrågorna och informera om gemenskapens politik på detta område kommer att vara en viktig aspekt av vår informations- och kommunikationspolitik. Jag kommer dessutom också att fortsätta att engagera mig aktivt i alla initiativ som kommissionen genomför för att främja lika möjligheter. Jag förväntar mig också att jämställdhetsgruppen inom kommissionen kommer att vara en pådrivande kraft bakom EU:s jämställdhetspolitik.

Andra delen

Har du en politisk strategi, och vilka ekonomiska och mänskliga resurser anser du behövs för att integrera jämställdheten inom ditt område?

Vår politiks trovärdighet är beroende av de medel som vi anslår till dess genomförande, och detta gäller naturligtvis också jämställdheten mellan könen. I sin informations- och kommunikationsverksamhet har kommissionen i många år verkat för en gemenskapspolitik för jämställdhet, både när det gäller att sprida information om själva politiken och i fråga om att bygga upp kontakter med organisationer som är verksamma på området. Detta gäller också representationerna, där frågan om jämställdhet mellan könen förutsätts genomsyra alla former av kommunikation som används.

När det gäller information och kommunikation är det naturligtvis alltför enkelt att hävda att resurserna aldrig är tillräckliga, eftersom det inte finns någon gräns för de initiativ man skulle kunna starta. Sådana initiativ kan omfatta allting från att ge ut specialinriktade publikationer till att lägga ut information på nätet, informera journalister om nya initiativ, organisera specialinriktade seminarier, stödja nationella kampanjer och program och att hålla kontakt med nationella politiska aktörer och organisationer inom civilsamhället.

När resurserna med nödvändighet är begränsade måste inriktningen dock vara på åtgärder som kan ge större verkan och ge snöbollseffekter på den allmänna opinionen. Ju mer omfattande frågan är, desto mer måste vi se till att fokusera rätt. För detta måste vi identifiera problemet, samla in all nödvändig information, fastställa de mål vi vill uppnå och sedan övergå till handling.

Min avsikt är att engagera cheferna för representationerna och deras personal i allvarliga överläggningar om de redskap och medel som krävs för att bättre integrera jämställdheten med deras verksamheter, och jag kommer naturligtvis att be min kollega med ansvar för sociala frågor om bistånd under dessa överläggningar. Även om förhållandena skiljer sig mycket åt i de olika medlemsstaterna och det idealiska vore att ha skraddarsydda strategier, tror jag att det finns mycket att vinna på att lära sig av bästa praxis och att utarbeta något slags ”verktygslåda” som kan hjälpa våra representationer att kommunicera effektivt på jämställdhetsområdet.